

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Det foreslås, at kapitel 16 i færdselsloven om erstatningsansvar og ansvarsforsikring reguleres i en selvstændig lov. Forslaget skal ses som en modernisering og forenkling af færdselsloven.

Ved forslaget implementeres samtidig direktiv 2000/26/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (Fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv), jf. EF-tidende 2000 L 181, side 65 ff. Direktivet er optrykt som bilag 3 til lovforslaget. Direktivet forbedrer skadelidtes stilling for så vidt angår erstatning for skader ved færdselsuheld med køretøjer forsikret i et EU-land, der har fundet sted i et andet EU-land eller et tredjeland omfattet af den såkaldte grøn-kortordning, herunder spørgsmålet om udpegning af skadebehandlingsrepræsentanter i de enkelte lande, oprettelse af informationskontor og erstatningsorgan. Direktivets artikel 6, stk. 1, skal være implementeret inden den 20. januar 2002. Det øvrige direktiv skal være implementeret inden den 20. januar 2003.

Udover denne implementering er der ikke tilsigtet indholdsmæssige ændringer af de nugældende bestemmelser i færdselsloven.

2. Gældende ret

Bestemmelserne om forsikring for motorkøretøjer og erstatning for skade forvoldt af motorkøretøjer fremgår af færdselslovens kapitel 16 (§§ 101 – 116).

Bestemmelserne regulerer, hvornår der er tale om en skade omfattet af færdselsloven, ansvarsgrundlaget for skaden og hvilke typer skader, der er omfattet.

Det fremgår af færdselslovens § 1, at loven kun gælder for færdsel på vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter. Dette indebærer, at færdselslovens krav om forsikringspligt og erstatning alene gælder for køretøjer, som anvendes til færdsel på områder omfattet af § 1.

Det fremgår af færdselslovens § 101, at bestemmelserne kun omfatter motordrevne køretøjer. Det er i henhold til færdselslovens § 2, nr. 12 og 13, bil, motorcykel, traktor, motorredskab og knallert. Dette betyder, at f.eks. cykler, el-cykler, heste m.v. ikke er omfattet af bestemmelserne.

2.1. Ansvarsgrundlaget

Udgangspunktet for ansvarsgrundlaget er, at ejeren eller brugeren af køretøjet er omfattet af et objektivi ansvar.

Det objektive ansvar omfatter i henhold til § 101, stk. 1, dog kun tilfælde, hvor skaden er forvoldt ved et færdselsuheld – det vil sige påkørsel, sammenstød, væltning eller andre kørselsuheld - eksplosion eller brand, når denne stammer fra brændstofanlægget i køretøjet.

Er skaden opstået på anden måde, omfatter ansvaret lovgivningens almindelige regler, det vil sige som udgangspunkt culpereglen, jf. § 102. Som eksempel herpå kan nævnes, at en cyklist kommer til skade ved at køre ind i en parkeret bil. I dette tilfælde vil bilejeren kun være erstatningsansvarlig, hvis bilen har være parkeret uforsvarligt, det vil sige, at ejeren eller føreren af bilen har parkeret den på så uforsvarlig måde, at vedkommende burde have vidst, at dette ville kunne resultere i et uheld.

Begrænsningen i § 101 til alene at omfatte ejer eller bruger af køretøjet indebærer, at færdselslovens særlige ansvarsbestemmelser ikke omfatter førere, der ikke er ejer eller bruger af køretøjet, f.eks. en chauffør. Førere vil alene være omfattet af den øvrige lovgivnings regler om ansvar, det vil sige culpereglen. Fastlæggelsen af, hvem der er erstatningsansvarlig som ejer, bruger eller fører af køretøjet vil normalt ikke have betydning for den skadelidte, idet dennes erstatningskrav vil være dækket af den lovpligtige ansvarsforsikring, jf. § 105, og dermed af det objektive ansvar. Det kan derimod have betydning for ansvarsforsikringselskabets mulighed for at foretage regres overfor skadevolderen.